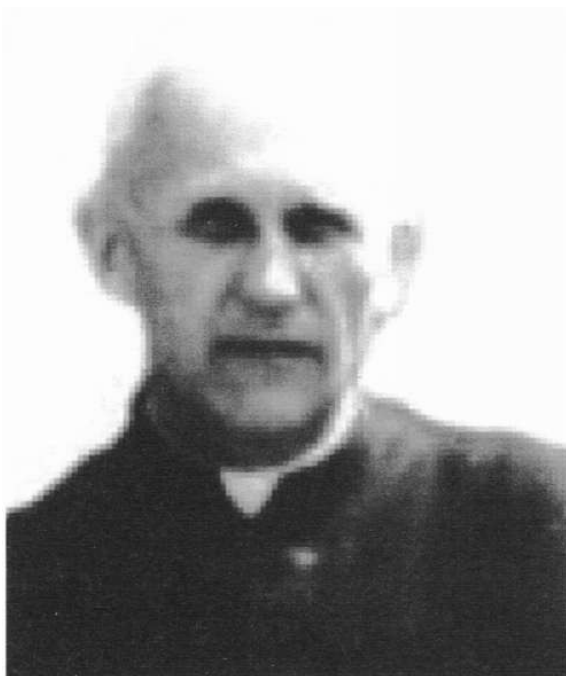

ŻYCIE KAPŁANA ODDANEGO BOGU I CZŁOWIEKOWI

Maria Uzar

Ks. Jan Kic urodził się 8 marca 1908 roku w Brzesku.

Miał dziesięcioro rodzeństwa. Po ukończeniu gimnazjum brzeskiego wstąpił w 1926 r. do tarnowskiego seminarium duchownego. Święcenia kapłańskie przyjął w 1930 r. z rąk biskupa Wałęgi.

Był wikarym w Przeclawiu, Radomyślu Wielkim. Później pracował jako administrator w Wadowicach Górnych. W 1932 r. został proboszczem w Ryttrze. W 1945 roku został mianowany administratorem w Padwi Narodowej, a w 1958 roku proboszczem. Zajął się remontem padewskiego kościoła, zniszczonego w czasie działań wojennych w sierpniu 1944 roku i jego elektryfikacją, odmalowaniem wnętrza, położeniem

nowej posadzki, odnowieniem ołtarzy.

Ks. Jan interesował się szczególnie sytuacją biednych rodzin. Podczas kolędy pytał o ich sytuację materialną i zdrowotną. Kiedy widział biedę, chorobę, pomagał.

Rzeczywisty obraz tego kapłana jest o wiele bogatszy niż zapisany w Jego oficjalnym życiorysie, a także w sercach parafian i ludzi, którzy mieli szczęście spotkać Go na swojej życiowej drodze.

Ks. Jan Kic, w 1970 r. otrzymał tytuł kapelana Ojca Świętego. W 1984 roku przeszedł na emeryturę. Mieszkał jako rezydent na plebanii w Padwi. Zmarł 25 stycznia 1993 roku, po 63 latach kapłaństwa. Ceremonię pogrzebową odprawił Ks. biskup Piotr Bednarczyk w asyście stu kapłanów. Spoczywa na cmentarzu parafialnym w Padwi Narodowej.

Jako parafianie, dorośli i dzieci zapamiętaliśmy jego postać w o wiele bardziej złożonej formie.

Do parafii padewskiej oprócz kościoła, należało także kilka kaplic, do których w okresie letnim przywożono kapłana na Mszę św. niedzielną.

Do dzisiaj tkwią w naszej pamięci obrazy z Wielkiego Czwartku. Ksiądz Jan wyjeżdżając do Włoch, nabył projektor w latach sześćdziesiątych i po Mszy św. i liturgii Wielkiego Czwartku wyświetlał na ścianie bocznej kościoła film o Męce Pańskiej. Sceneria tej projekcji była szczegółna. Kościół stał na niewielkim wzniesieniu wśród drzew.

Mimo, iż był to późny wieczór, parafianie dorośli i dzieci czekali na tę projekcję. Komentarz do niej dołączał Ks. Jan Kic.

Dzieci, które często pokonywały kilkukilometrowe odległości na nabożeństwa, były Jego szczególną troską. Zimą po Mszy św. zabierał je na plebanię, częstował drożdżówką i białą kawą. Dopiero wtedy dzieci wracały do domu. Dbał o formację religijną zarówno dorosłych, jak i dzieci. Gdy wyjeżdżał do Rzymu, to przywoził nieznanne nam wtedy owoce cytrusowe, banany, itp, sprawiedliwie obdarowując po odrobinie każde dziecko. Chciał sprawić radość każdemu dziecku. Takie jego gesty tkwią w naszej pamięci. Początkowo pełnił funkcję administratora parafii, nominację na proboszcza otrzymał dopiero w roku 1958. Proboszczował przez 37 lat, miał do pomocy dwóch księży wikariuszy, ale rozległą i dużą parafię. Pozostawił po sobie bardzo dobrą opinię, do każdego odnosił się z szacunkiem i zaufaniem, swoje powołanie kapłańskie realizował jako służbę Bogu i ludziom.

Pierwszy drewniany kościół św. Bartłomieja w Padwi prawdopodobnie ufundowany został w roku 1414 przez króla Władysława Jagiełłę, a wybudowany w 1419 roku przez plebana Bartłomieja z Rudnika.

Pierwsza pisemna wzmianka o kościele w Padwi pochodzi z 1470 roku. Znalazła się ona w kronikach Jana Długosza. Drewniana budowla zapewne pierwotnie była kościołem filialnym, który przekształcony został w parafialny. Kolejny drewniany kościół ufundowany został przez Zygmunta Starego w roku 1510. W roku 1649 został powiększony: wydłużeniu uległo prezbiterium. Spłonął on zapewne podczas wojen szwedzkich i najazdu Rakoczego. W 1664 roku postawiono kolejny drewniany kościół, konsekrowany został w roku 1674 przez biskupa Mikołaja Oborskiego. W XIX wieku stary drewniany kościół okazał się być zbyt mały na potrzeby powiększającej się parafii.

Kościół pw. św. Bartłomieja Apostoła w Padwi Narodowej.

W tym kościele otrzymałam sakrament Chrztu św.

Rozpoczęto budowę nowego murowanego budynku, a stary został sprzedany i przeniesiony w roku 1891 do Zwiernika, gdzie stoi do dziś. Budowę współczesnego kościoła według projektu architekta Alexandra Gebauera rozpoczęto w roku 1878. Budowa trwała osiem lat, a kierował nią ksiądz Wilhelm Skopiński.

3 września 1886 roku na wieży kościoła postawiono krzyż, trzy tygodnie później, 25 września, zakończono budowę sklepienia. Poświęcony został przez ks. J. Knutelskiego w dniu św. Bartłomieja, 28 sierpnia 1887 roku. Konsekracji dokonał 5 września 1895 roku biskup tarnowski Ignacy Łobos. Po zniszczeniach wojennych naprawiony został w roku 1947.

Kościół parafialny w Padwi jest budowlą murowaną z cegły, tynkowana. Jest to jednonawowa świątynia z bocznymi kapli-

cami w formie transeptu i węższym, wydłużonym, zamkniętym półkoleście prezbiterium. Nad fasadą góruje trójkondygnacyjna wieża na planie kwadratu, u góry przechodząca w ośmiobok.

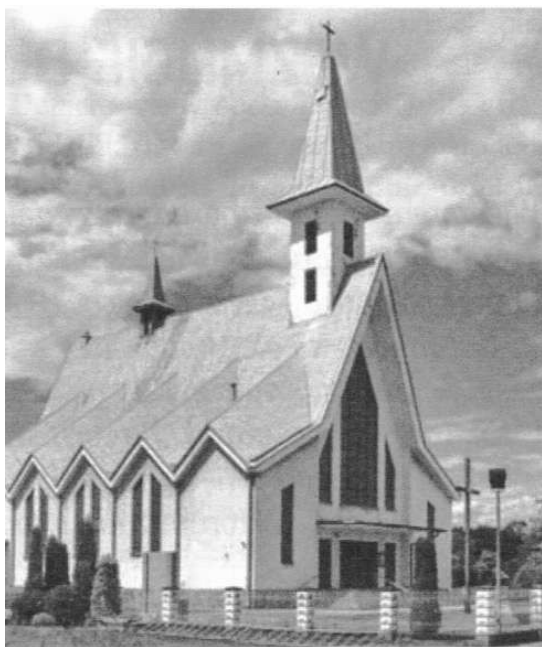
Znaczna część wyposażenia wnętrza pochodzi z poprzedniego kościoła i reprezentuje styl barokowy. Ołtarz główny pochodzi z połowy XVII wieku i ma w polu głównym kopię obrazu Matki Bożej Dzikowskiej, a na zasuwie wizerunek patrona kościoła, św. Bartłomieja. Z czterech bocznych ołtarzy w nawie, dwa są barokowe, dwa zaś eklektyczne z XIX wieku. W bocznej kaplicy znajduje się ołtarz z przedstawieniem św. Antoniego Padewskiego, otoczony kultem poświęconym od 1688 roku. Prospekt organowy pochodzi z 1892 roku.

Ks. Jan Kic był dobrym gospodarzem, wyremontował dach na kościele po zawierusze wojennej, sprawił nowe organy, witraże, konfesjonały, wybudował dom katechetyczny i plebanię.

Ukoronowaniem jego pracy było wybudowanie kościoła pw. Matki Bożej Królowej Polski w Zachwiejowie.

Dzięki temu, parafianie kilku mniejszych wiosek po wielu latach mogą korzystać z kościoła, który sami zbudowali, a także spocząć na cmentarzu, który powstał na ich ziemi. Skróciła się dla nich droga do Pana Boga, jak często powtarzają i cieszą się, że mają swój kościół.

Ks. Jan Kic oprócz proboszczowania pełnił funkcję wice dziekana, a później dziekana w dekanacie baranowskim. W 1984 roku, już jako prałat zrezygnował z urzędu i zamieszkał jako rezydent na plebanii w parafii. W roku 1970 władza diecezjalna za jego gorliwość duszpasterską obdarzyła go godnością kapelana Jego Świątobliwości.

Zmarł 25 stycznia 1993 roku, przeżywszy 85 lat. Uroczystościom pogrzebowym przewodniczył ks. bp Piotr Bednarczyk. W koncelebrze udział wzięli ks. bp Marian Zimałek, przedstawiciele kurii diecezjalnych i około 100 kapłanów diecezjalnych i zakonnych. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Padwi Narodowej. Jego pogrzeb był wielką manifestacją.

Trudną miarą jest mierzenie wielkości i zasług człowieka, który życie swoje poświęcił maluczkim i biednym, a to co pozostawił w pamięci naszej, okryte jest wdzięcznością na zawsze ...

Jesteśmy skazani na przemijanie ale wartości, które rodziły się wieki temu, są nieprzemijające.

Jak zachować w pamięci to, co dla nas najcenniejsze? To, co zapisane czeka na swój czas!

Zapraszam do dzielenia się historią naszych parafialnych kościołów i kapłanów, którzy w nich pracowali.